

Goede Vrienden,

Vincent Lambert is gisteren morgen op 42 jarige leeftijd in een ziekenhuis in Reims door uitdroging gestorven. Na een zwaar ongeval in 2008 geraakte hij in een coma, met onherstelbare hersenschade, maar bleef in leven met een minimale bewustwording. Hierna begon een juridische strijd tussen zijn vrouw die hem wilde laten sterven en zijn ouders die hem wilden laten leven. In heel Europa werd deze strijd passioneel gevolgd. De wanhoop van zijn vrouw heeft het nu gehaald van de liefde van zijn ouders, dank zij de hardnekkigheid van de machtigen en de verblindende van de rechters. Zij spraken het doodsvonnis uit over het leven van deze weerloze man en oordeelden dat zijn leven niet meer de moeite waard was om geleefd te worden.

Niet zo lang geleden werden van staatswege programma's opgezet voor eugenisme en euthanasie om gehandicapten te elimineren. Onze steeds meer onmenselijker geworden samenleving voert deze programma's nu tot haar dieptepunt. Sinds abortus en euthanasie burgerlijk gewettigd werden, is aan de zorg voor de aller zwaksten in onze samenleving een fatale slag toegebracht. De zorg voor het leven wordt steeds meer beheerst door een cultuur van de dood. Grégor Puppink, directeur van het Europees centrum voor recht en rechtvaardigheid (ECLJ) vraagt dat het Comité voor de rechten van gehandicapte personen van de UNO nu Frankrijk zou veroordelen.

Het geloof in Jezus Christus en een christelijke cultuur zijn de ware bronnen van de Europese beschaving en haar vitaliteit. Hieruit ontstonden zowel de universiteiten en de kathedralen als de scholen, ziekenhuizen en instellingen voor de allerzwaksten, naast talrijke andere ontwikkelingen die de bijzondere rijkdom van deze beschaving uitmaken. Alleen dit geloof en deze liefde kunnen onze beschaving en de mensheid van de ondergang redden.

We berichten over onze contacten met christenen in Syrië en geven een meditatie over schoonheid, goedheid en waarheid, waarna weer een overvloed aan info en video's.

P. Daniel

XIV/27

Vrijdag 12 juli 2019

Christenen in Syrië

Katholieke en orthodoxe christenen kunnen het in Syrië over het algemeen erg goed met elkaar stellen, afgezien van enkele strengere groepen. Er komen ook vele orthodoxe christenen bij ons op bezoek. Vorige vrijdag was het onverwachts druk. Om acht uur 's morgens eindigen we dan de wekelijkse nachtaanbidding maar ruim voor die tijd was er al een autobus met christelijke vrouwen uit Tartus. Ze kwamen muisstil in de kerk binnen. De meesten gingen eerst de grote iconen van Jezus en Maria vereren door ze te kussen, met de hand of het voorhoofd aan te raken en een

kruissteken te maken. Velen gingen daarna knielen op de grond, hoewel aanbidding in oost en west een ander accent heeft en in het oosten eerder heel de liturgie een daad van aanbidding is. Nadat we de uitstelling van het Allerheiligste Sacrament afgesloten hadden, kwamen vele vrouwen de zegen vragen of gebed voor zieken van hun familie. Deze groep was nauwelijks weer vertrokken of er arriveerde een autobus met christelijke vrouwen uit Damascus. Toen zij klokkengelui hoorden, vroegen ze of zij ook mochten deelnemen aan de Eucharistie. Het was voor ons een uitnodiging om extra aandacht aan hen te besteden en hen een aangepast sermoen te geven.

In de late namiddag werden we in het kleine dorpje Chafar verwacht voor de doop van een neefje van een van onze medezusters, nl een zoontje van haar oudste zus. Het is het laatste dorpje vóór Sadad en uitsluitend bewoond door 400 Syrisch orthodoxe christenen, wat we voorheen ook niet wisten. Toen we toekwamen aan het huis van die oudste zus, samen met haar ouders die nu bij ons verblijven, leek het alsof er een trouwfeest op handen was. Vooral de vrouwen en de kleine meisjes waren op hun mooist uitgedost. Er was een flinke groep familie, vrienden en kennissen aanwezig. Vanaf dit huis ging het in stoet naar de kerk, enkele honderden meters verder. Vrouwen namen de leiding met ritmische gezangen en handengeklap, ondersteund door tromgeroffel van de jongens. In de kerk werden we heel hartelijk begroet door abouna Elias, die we al meerdere malen ontmoet hebben maar nog nooit in zijn eigen kerk. Hij heeft zijn kerk prachtig hersteld. Het is een pareltje. De doopplechtigheid was een uitgebreide viering in het Syrisch Aramees, waarvan slechts enkele klanken ons vertrouwd zijn. Ik wist niet dat hij van ons verwachtte dat ik het evangelie zou lezen uit het gesprek van Jezus met Nicodemus en dat ik de preek zou houden. Nadiem, de jongen die gedoopt werd was al vier jaar. Abouna Elias stond er op dat heel de gemeenschap klaar en duidelijk zou antwoorden om de duivel, de zonde en het kwaad af te zweren. Een baby wordt gewoonlijk in de doopvont ondergedompeld maar voor een jongen van vier jaar is dit niet meer mogelijk. Wel bood hij heftig weerstand wanneer hij van zijn klederen werd ontdaan. Ook heel het lichaam wordt gezalfd en overvloedig wordt hij met doopwater besprenkeld, waarna hij mooie kleding krijgt. Een byzantijnse doop gaat gewoonlijk gepaard met vormsel én Eucharistie. Een Syrisch orthodox doopsel omvat vormsel, Eucharistie én ziekenzalving, vier sacramenten in één viering. Er werden kaarsjes uitgedeeld in de vorm van een engeltje. De dienst besloot met een kaarsjesprocessie rond het altaar. Daarna verkozen we op de uitnodiging van abouna Elias in te gaan in plaats van met het volk in de parochiezaal, naast de pastorie, deel te nemen aan het luidruchtige dans en eet-feest. Toen we nadere informatie vroegen over het samen gaan van deze vier sacramenten, gaf hij ons in de vorm van vragen enkele doordenkertjes: zullen kinderen van 12 jaar het mysterie van de Eucharistie wél verstaan? Heeft Jezus aan zijn apostelen eerst hun toestemming gevraagd vooraleer hij op het kruis zijn leven voor ons gaf?

De volgende dag kregen we bezoek van christenen uit het christelijke dorp Sadad, ook Syrisch orthodox. Dit dorp heeft nog ongeveer 8.000 inwoners, minder dan de helft van voor de oorlog. We hebben goede relaties met deze christenen en willen hen helpen. Het was de bedoeling van de terroristen (en vooral van hun broodheren!) om de christelijke aanwezigheid in die dorpen uit te roeien (zoals bv.

gebeurd is in Qariatein en geprobeerd werd in Ma'aloula). Jongeren van Sadad trekken naar de steden, Homs of Damascus omdat er bij hen geen werk is. We zijn blij dat we hen alvast 20 naaimachines kunnen geven én het nodige materiaal om te beginnen (dank zij het feit dat velen van jullie ons regelmatig financieel blijven steunen, waarvoor hartelijk dank!). Ze kunnen bepaalde producten maken die goed verkopen. Ze zullen trachten zelf het nodige te verwerven om nog uit te breiden. Het is een begin maar een erg belangrijk begin opdat de christenen ter plaatste zouden kunnen blijven. En op diezelfde zaterdagavond kwam nog een Grieks orthodoxe priester toe met een autobus vrouwen uit de "vallei van de christenen".

In het westen leeft bij sommigen nog de verkeerde gedachte dat christenen in de Arabische wereld eigenlijk binnendringers zijn, terwijl zij in feite de oorspronkelijke bewoners zijn en een bijzondere bijdrage leveren aan de opbouw van de samenleving, wat president Assad ook uitdrukkelijk erkent. Op 2 juli begon in het mooie Touma klooster een jeugdkamp voor de Syrisch katholieke jeugd. President Assad kwam de jeugd een hart onder de riem steken en zei dat christenen hier geen vreemden zijn maar bijzondere bouwers van de Syrische beschaving. Syrië, zo vervolgde hij, kent geen mechanisme van minderheden en meerderheid maar een verscheidenheid in harmonie, waarvan de rijkdom gekoesterd wordt. Dat behoort tot de eigenheid van de Syrische samenleving.

Schoonheid, goedheid en waarheid

In de vakantietijd wordt regelmatig op zondagavond een film voorzien. Alle filmen van Charlie Chaplin en Louis de Funès hebben we al gehad. Ook zagen we reeds vele Bijbelse filmen en heiligenlevens. Met de eindejaarsfeesten staat gewoonlijk de apocalyptische *Lord of the Rings* op het programma. Ondertussen kan ieder nog doen wat hij wil (werken met de computer, groenten klaar maken, lezen, breien...). Vorige zondag hebben we nog eens samen gekeken naar de musical over het inmiddels overbekende leven van de familie von Trapp (*The Sound of Music/La mélodie du bonheur*) waarvan ook de kinderen echt kunnen genieten. Wat een schoonheid, menselijkheid en waardigheid, als uit een lang vervlogen tijdperk!

De moeder overste toont een grote wijsheid tegenover Maria, de postulante, die erg spontaan, speels en vol ontstuimige jeugdigheid zit. Maria heeft een soort natuurtalent van kinderlijke levensvreugde in zich bewaard. De overste wil haar daarom eerst nog de kans geven de nodige levenservaring op te doen als gouvernante van de zeven kinderen van de weduwnaar en kapitein Georg von Trapp. De Spartaanse discipline die de kapitein aan zijn kinderen oplegt, botst frontaal met de houding van Maria, die warmte brengt, zang, spel en ontspanning. Ondanks het verzet van de kapitein houdt zij vol en wint de harten van de kinderen. Inmiddels heeft Georg kennis met een barones uit Wenen maar ook tussen Maria en Georg is de vlam van wederzijdse genegenheid overgeslagen. Maria is door deze verliefdheid totaal in de war en vlucht in allerijl terug naar haar klooster. Ze wil het huwelijk tussen de kapitein en de barones niet in de weg staan. Weer is het de overste die in haar wijsheid Maria terug stuurt naar de kapitein opdat ze eerst in vrede zou komen met zichzelf. Inmiddels voelt de kapitein ook meer voor Maria dan voor de barones. En wat een waardig afscheid en wederzijds respect tussen de

barones en Georg wanneer deze laatste beslist niet met haar maar met Maria verder te willen gaan! De barones zegt dat Georg haar geen uitleg verschuldigd is, ze heeft het zelf al gemerkt en met een laatste tedere kus nemen ze afscheid.

Heel deze film getuigt van waarden die nagenoeg geheel tegengesteld zijn aan wat in onze tijd geforceerd gevierd wordt. De eigen waardigheid van man en vrouw, jongen en meisje wordt nu openlijk verworpen. Een grijs ersatzbeeld van de mens, die de schoonheid en waardigheid mist van man en vrouw, wordt nu gepromoot in alle mogelijke uitvoeringen. De vruchtbare, nagenoeg onbepaalde rijkdom van de seksuele verscheidenheid in de huwelijkseenheid wordt vervangen door losse combinaties van vluchtig plezier zonder toekomst en zonder vreugde. Tevens worden de heiligste waarden besmeurd. Een priester die zich een leven lang inzet voor het Rijk Gods, voor de Kerk en voor zijn medemensen, krijgt nauwelijks aandacht. De ontrouw van een jonge priester wordt echter bewierookt, zogenaamd omdat hij "de liefde heeft gevonden"! En dit zijn geen toevallige ontsporingen of ongewilde vergissingen. De geest van de zogenaamde Verlichting wil God welbewust uitschakelen. Ze wil zijn schepping overnemen door menselijke techniek met de illusie deze te kunnen overheersen: de mens als een machine in de fabriek geproduceerd, naar zijn eigen grillen. De groteske Pride Parades die je nu in alle westerse steden ziet groeien, maken veel duidelijk. Deze manifestaties zijn ontstaan uit een zieke mentaliteit en de betrokkenen hebben zelf meer nood aan geestelijke begeleiding en genezing dan dat de maatschappij zich moet aanpassen. Het is een aanslag op de ziel en het geluk van een samenleving. Het is tevens een aanval op de integriteit van de Kerk en van het christelijk geloof. De Poolse bisschoppen hebben blijkbaar begrepen waar het in onze tijd om gaat: een strijd tegen het satanisme. Midden juni 2019 heeft de Poolse bisschoppenconferentie beslist in Katowice een nationaal centrum op te richten voor de vorming en begeleiding van exorcisten. Waar de liefde van de Schepper, de schoonheid van zijn schepping en de herschepping door Jezus Christus worden verworpen, daar blijft de mens achter als prooi voor het kwade. Brutaliteit, barbaarsheid, geweld, lelijkheid en leugen worden dan de driftig opgedrongen onwaarden van een tijdperk van verloedering.

Eeuwen voor onze tijdrekening wist Plato (+ 347 vóór Christus) het al. Hij was zelf leerling van Socrates en leraar van Aristoteles. Schoonheid, goedheid en waarheid horen bij elkaar maar vallen niet geheel samen met datgene dat we schoon, goed of waar noemen. Volgens hem raken ze het diepste mysterie van het leven en hebben ze iets goddelijks. Een christen herkent hierin het gelaat van de Drie-ene God en de afstraling ervan in zijn schepping. Neem het goddelijke weg en je verliest ook deze waarden van het leven.

En dit nog

- ❖ Ons vorig bericht: <http://www.katholiekforum.net/2019/07/06/de-vs-zijn-nu-de-gevaarlijkste-pyromanen-en-oorlogsstokers-in-heel-de-wereld/>
- ❖ Dertien reportages van Sonja van den Ende, 4 Engelse en 9 Nederlandse, nl. bezoek aan Al Qoessayr, het boeiende verhaal van Wissam, verwoesting Homs, kledingfabriek Homs, propaganda van NRC, Hippe projecten, BBC die oorlog mee veroorzaakt, Chemische aanval Douma in scène gezet (volgens

ingenieurs OPCW), onze nieuwsbrief, oorlog met Iran, 40 WH geven toe betrokken te zijn bij chemische aanvallen: freesuriyah.eu

- ❖ Karin Leukefeld: Krieg mit Sanktionen und Wirtschaftsembargos: <https://www.youtube.com/watch?v=MpySG3LhU7g>
- ❖ Interview van Ross Ashcroft met de ons bekende Iraanse journaliste Sharmine Narwani: What is the real plan with Iran? <https://www.rt.com/shows/reneegade-inc/463621-iran-middle-east-narwani/>
- ❖ Een VS-Israël oorlog tegen Iran zal niet tot Iran beperkt blijven: <https://www.meforum.org/58872/a-us-iran-war-will-not-be-fought-only-in-iran>
- ❖ Interview van Sonja van den Ende met de Duitse Heike Weber (die deze week een paar dagen in Mar Yakub was): <http://freesuriyah.eu/?p=3366>
- ❖ Getuigenissen van weduwen van gesneuvelde soldaten (“martelaren”): <https://www.youtube.com/watch?v=xhRYtiq2FDc>
- ❖ Tegenstroom geeft een goede uitleg om weerstand te bieden aan allerlei misvormende programma’s over seksualiteit: (Nederlands)
<https://www.bezorgdeouders.be/2019/07/06/nieuwsbrief-cbo-juni-2019/>
Over de zogenaamde “interseksualiteit”:
<https://www.bezorgdeouders.be/2019/06/27/interseksualiteit-europa-en-belgie-willen-de-bladzijde-van-de-pathologie-omslaan/>
Over de “transgenders”:
<https://www.bezorgdeouders.be/2019/07/04/transgenderwet-wordt-deels-vernietigd-naast-man-en-vrouw-binnenkort-ook-x-op-de-identiteitskaart/>
Gabriele Kuby spreekt over genderideologie in de abdij van Gistel, Abdijstraat 84, 8470 Gistel (059/278671): op 14 augustus (10.30 u) voor jongeren; op 14 augustus (15 u) en 15 augustus (10.45 u) voor volwassenen. Zie haar boek: <https://www.deblauwetijger.com/product/gabriele-kuby-de-seksuele-revolutie-vernietiging-van-de-vrijheid-uit-naam-van-de-vrijheid/>

We komen toe aan de parochiekerk van Chafar

Abouna Elias, Syrisch orthodox

Een tevreden Nadiem krijgt na zijn doop nieuwe kleren

Huwelijksfoto van vrienden uit Damascus

P. Daniel